

Про введення єдиного соціального внеску з 1 січня 2011 року

З 1 січня 2010 року вступає в дію Закон України від 8 липня 2010 року № 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування". Метою прийняття закону є створення умов для уникнення дублювання Фондами соціального страхування та Пенсійного фонду функцій, пов'язаних із формуванням страхових коштів:

- скорочення обсягу роботи щодо постановки на облік платників страхових внесків;
- збору коштів;
- формування та ведення інформаційної системи відомостей про застрахованих осіб;
- забезпечення прийому звітності;
- здійснення контролю за повнотою та своєчасністю справлення внесків, зменшення кількості перевірок щодо сплати внесків до цільових страхових фондів

Законом передбачено об'єднати функції щодо збору страхових внесків та контролю за їх сплатою одним органом – Пенсійним фондом України.

Передбачено, що Пенсійний фонд України також буде вести Державний реєстр соціального страхування (реєстр страхувальників і реєстр застрахованих осіб), що забезпечить більш повний доступ до інформації для застрахованих осіб щодо набутих ними страхових прав.

Запровадження єдиного соціального внеску дозволить значно спростити взаємодію платників із фондами соціального страхування. Це стосується також і адміністративних витрат роботодавців на оформлення платежів, підготовку та подання звітності, кількість яких значно скоротиться.

Механізм обчислення, нарахування і сплати єдиного соціального внеску функціонуватиме за тим же принципом, за яким здійснюється сплата страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Розмір сплати єдиного внеску буде визначатися відповідно до класів професійного ризику виробництва з урахуванням видів їх економічної діяльності.

Законом передбачено 67 класів професійного ризику виробництва, розмір єдиного внеску встановлено від 36,76 відсотків (для 1-го класу ризику) до 49,7 відсотків (для 67-го класу ризику) визначеної бази нарахування.

Якщо страхувальник провадить господарську діяльність за декількома видами економічної діяльності, то під час визначення розміру єдиного внеску береться клас професійного ризику виробництва за основним видом його економічної діяльності.

Для бюджетних установ єдиний внесок встановлено у розмірі 36,3 відсотка визначеної бази нарахування.

Для платників, які використовують працю найманих працівників із числа осіб льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації (пілоти, штурмани, бортінженери, бортмеханіки, бортрадисти, льотчики-наглядачі) і бортоператорів, які виконують спеціальні роботи в польотах, єдиний внесок встановлено окремо за ставкою 45,96 відсотка визначеної бази нарахування для цих осіб.

Для платників, які використовують працю найманих працівників за договорами цивільно-правового характеру встановлено єдиний внесок у розмірі 34,7 відсотка винагороди за цивільно-правовими договорами.

Для платників, які виплачують грошове забезпечення єдиний внесок встановлено у розмірі 34,7 відсотка суми грошового забезпечення.

Єдиний внесок для платників, які виплачують допомогу по тимчасовій втраті працездатності встановлено у розмірі 33,2 відсотка суми допомоги по тимчасовій втраті працездатності.

Єдиний внесок для підприємств, установ і організацій, в яких працюють інваліди, встановлено у розмірі 8,41 відсотка визначеної бази нарахування.

Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій інвалідів, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість інвалідів становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлено у розмірі 5,3 відсотка визначеної бази нарахування.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій інвалідів, в яких кількість інвалідів становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлено у розмірі 5,5 відсотка визначеної бази нарахування.

Для працівників – громадян України, іноземців та осіб без громадянства (які працюють на підприємствах, установах, організаціях, в інших юридичних осіб; у фізичних осіб-підприємців на умовах трудового договору (контракту)) встановлено утримання єдиного внеску із суми нарахованої заробітної плати у розмірі 3,6 відсотка.

Для найманих працівників – інвалідів, які працюють на підприємствах УТОГ, УТОС, встановлено утримання єдиного внеску із суми нарахованої заробітної плати у розмірі 2,85 відсотка.

Для найманих працівників, які працюють за договорами цивільно-правового, встановлено утримання єдиного внеску у розмірі 2,6 відсотка від сум винагороди за цивільно-правовими договорами.

Для найманих працівників, які працюють на посадах, робота на яких зараховується до стажу, що дає право на одержання пенсії відповідно до законів України "Про державну службу", "Про прокуратуру", "Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про статус народного депутата України", "Про Національний банк України", "Про службу в органах місцевого самоврядування", Митного кодексу України, Положення про помічника-консультанта народного депутата України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року, а також для льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації (пілотів, штурманів, бортінженерів, бортмеханіків, бортрадистів, льотчиків-наглядачів) і бортоператорів, які виконують спеціальні роботи в польотах, встановлено утримання єдиного внеску у розмірі 6,1 відсотка із суми нарахованої заробітної плати.

Для найманих працівників, які отримують грошове забезпечення встановлено утримання єдиного внеску у розмірі 2,6 відсотка від суми грошового забезпечення.

Для найманих працівників, які отримують допомогу по тимчасовій втраті працездатності встановлено утримання єдиного внеску у розмірі 2 відсотки суми допомоги по тимчасовій непрацездатності.

**Заступник начальника управління –
начальник відділу персоніфікованого обліку,
інформаційних систем
та мереж управління
Пенсійного фонду України
у Франківському районі м.Львова
Зоряна ГАЛАЙКО**

Укладено договір

Львівська архієпархія УГКЦ, управління охорони здоров'я ЛМР та Львівська міська організація профспілки працівників охорони здоров'я України 25 жовтня 2010 року уклали договір про співпрацю.

З ініціативою про укладення відповідного договору до ЛМР звернувся голова комісії у справах душпастирства та охорони здоров'я Львівської Архієпархії УГКЦ отець Володимир Мошчич.

Отець Володимир зауважив, що служити хворим є невід'ємною місією церкви, адже в кожному хворому терпить Ісус Христос. Основними цілями договору є пропагування



здоров'я людини, а також: утвердження в суспільній свідомості високого призначення лікаря, здійснення просвітницької діяльності, душпастирська опіка працівників охорони здоров'я та пацієнтів.

Три місяці готувався відповідний документ. Як повідомив начальник управління охорони здоров'я Львівської міської ради Володимир Зуб, його мета – гуманізація медичного суспільства, утвердження серед громадськості людських цінностей, здорового способу життя, підтримка працівників охорони здоров'я та пацієнтів. Дана угода сприятиме поширенню пастирства в медичних закладах.

За словами Володимира Зуба медики лікують тіло, а багатьом пацієнтам, поряд з цим необхідна психоемоційна і духовна підтримка. "Пацієнти сьогодні страждають від браку психоемоційної підтримки медиків, це правда", – сказав він.

Володимир Зуб додав, що церква часто приходиться з цікавими ініціативами на підтримку охорони здоров'я, а цей договір тепер зобов'язує тиме Львівську міську раду приймати ці ініціативи.

Водночас, голова Львівської міської організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України Андрій Варава пояснив, що їх об'єднала спільна мета: визначення галузі охорони здоров'я пріоритетною та утвердження спільної поваги до праці лікаря.

«Пацієнтом може бути кожен. Лікарем – одиниці. Окремі працівники страждають від синдрому емоційного вигорання. Вони щодня бачать людський біль, і тому теж потребують духовної підтримки в складних ситуаціях», – каже він.

○ Інформативно

Увага! Розшук!



27 жовтня 2010 року у Львівській обласній організації товариства Червоного Хреста відбулася звітно-виборна конференція, на якій були підбиті підсумки діяльності організації за минулі 5 років, визначені напрямки роботи на 2010-2015рр., обрано голову ОО ТЧХ. Ним знову став Мойсеєнко Валентин Анисимович, який і очолював організацію в попередній термін.

Одним з важливих напрямків роботи Товариства Червоного Хреста України та підвідомчих комітетів є робота Служби розшуку НК ТЧХ.

Після отримання незалежності Українській Червоній Хрест активно включився в роботу з реалізації норм і положень Женевських Конвенцій від 12 серпня 1949 року і Додаткових протоколів до них щодо захисту жертв війни у розробці яких Україна брала участь і ратифікувала їх. Безпосереднім напрямком реалізації цих документів стало створення у червні 1992 року в Товаристві Червоного Хреста України Служби розшуку.

Уряд України визнав діяльність Служби розшуку, яка стала єдиною офіційною в Україні службою, котра безкоштовно надає громадянам України допомогу з розшуку та з'ясуванні долі членів роз'єднаних родин, які постраждали внаслідок збройних конфліктів, стихійного лиха, сучасних міграційних процесів та інших надзвичайних ситуацій.

Служба розшуку Червоного Хреста України, Міжнародний Комітет Червоного Хреста, Національні Товариства Червоного Хреста або Червоного Півмісяця, працюючи разом, складають унікальну міжнародну Червонохресну мережу з відновлення родинних зв'язків. Її діяльність надає людям непорушне дорожнє право відновлювати і підтримувати зв'язок зі своїми рідними, право знати про долю близьких людей, які зникли безвісті, знати місце поховання тих, хто загинув в роки Другої світової війни.

Пріоритетним у діяльності Служби є пом'якшення наслідків Другої світової війни, у якій, як відомо, Україна серед держав, які найбільше постраждали за роки окупації (а вона тривала 27 місяців) загинули, знищені в концтаборах, гетто, пропали безвісті близько 6 млн. мирного населення і військовополонених, 3,5 млн. були евакуйовано в тил.

Після закінчення Другої світової війни пройшло більше ніж півстоліття. Здавалося б ті події пішли в небуття. Однак, звертаються люди до служби розшуку Українського Червоного Хреста з надією та вірою в те, що Червоний Хрест допоможе розшукати близьку людину чи місце вичного спочинку воїна, полеглого за Батьківщину.

При підтвердженні наявності могили відділом розшуку оформляється відповідна довідка для відвідання могили за кордоном. Ця довідка дійсна для всіх рідних. Термін довідки необмежений.

На жаль, Товариство Червоного Хреста України не має фінансової можливості надавати матеріальну допомогу для відвідування могил родичами.

Розшук – тривалий та кропіткий процес. І часто успіх в розшуку залежить від повноти наданих запитувачем даних про того, кого розшукуєте.

Необхідно знати: прізвище, ім'я, по-батькові, дату та місце народження особи, яка розшукується, останнє місце проживання в Україні та місце проживання за кордоном до того часу, як зв'язок перервався, прізвище, ім'я, дата та місце народження батьків, дівоче прізвище матері, місце проживання батьків чи місце та дата заборонення. Запитувач має надати дані: прізвище, ім'я, по-батькові, дату, місце народження, родинні зв'язки з особою, яка розшукується, повну адресу проживання.

До обласної організації Товариства Червоного Хреста можна звернутися для надання консультативних порад за телефоном: 272-77-14 щоденно (крім суботи та неділі) або у визначені дні та години: вівторок з 9 до 13 і четвер з 14 до 17 годин прийти за адресою: вул.Б.Лепкого,5/2 – медико-соціальний центр обласної організації Товариства Червоного Хреста з даними, які потрібні для розшуку. Ми допоможемо правильно заповнити заяву, яку передамо до Служби розшуку Національного Комітету Товариства Червоного Хреста. З боку служби розшуку конфіденційність, неупередженість та уважне ставлення до кожного звернення – гарантовано.

Щорічно до обласної організації ТЧХ надходить понад 150 звернень наших краян, жодне з яких не залишається без уваги, якщо воно входить в програму діяльності служби розшуку.

Шановні краяни! Не втрачайте надії на розшук близьких і рідних людей, зв'язок з якими втрачено, шукайте допоки жевріє хоча б іскорка надії. Люди не мають права втрачати надії на розшук своїх нащадків, бо безвість – найболіючіше для людини почуття...